

1. Za jistým městem stojí jistý kopec
Tam jeden pán chodíval každý den
Říkalo se, že prý za jednou dámou
S rudými rty a vlasy jako len
2. Při zpáteční cestě městem si zpíval
A úsměv svůj neměl chuť do tmy skrýt
Budil spáče, spouštěl otázek příval
Co ten chlap na tom kopci může mít
3. Věděli všichni, že zlatý důl to není
Nenosil s sebou krumpáč ani rýč
Přišel pod kopec a v tu ránu byl pryč!
4. Pátrali jsme, kudy a kam to chodil
Musela tam snad tajná chodba být
Tou zmizel a nám otázku hodil
Co ten chlap na tom kopci může mít
5. Víím, že se právě asi všichni ptáte
Jaké ten kopec kouzlo ukrývá
K tomu Vám řeknu, to kouzlo věčných toulek
Je velké a vůbec ho neukrývá
6. Ten jistý pán miluje dál procházky
Je mu sto let, však denně musí jít
A z kopce, jehož smích nám vrací otázky
Co ten chlap na tom kopci může mít